
Od redakcji

Rocznik Muzeum Świętokrzyskiego 3, 7-8

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Patrząc obecnie z perspektywy III tomu „Rocznika” na jego rolę w realizacji zadań stawianych Muzeum Świętokrzyskiemu oraz placówkom regionalnym województwa kieleckiego, stwierdzić trzeba, że ta pozycja wydawnicza przyczyniła się wydatnie do zaktywizowania działalności naukowo-badawczej muzeum i koordynacji wysiłków czynionych w tym zakresie. Muzeum nasze realizuje w ten sposób hasło: „Muzea — uniwersytetami kultury” w obu jego aspektach, to jest w dziedzinie szczególnie ożywionej działalności oświatowej oraz poprzez stale rozszerzające się badania naukowe w zakresie dyscyplin reprezentowanych przez muzeum. Na muzealnej mapie naszego województwa coraz mniej białych plam, do których nie docieraliby pracownicy naszych muzeów z wystawami, odczytami, filmami oświatowymi.

Uważny czytelnik łatwo może stwierdzić, że ponad połowę zamieszczonych w tomie prac stanowią artykuły pracowników naszego muzeum. Spora część materiału to opracowania z zakresu archeologii. Świadczy to niewątpliwie dobrze o zespole tego działu (niestety do tej pory dwuosobowym), który w latach 1962—1963 brał udział nie tylko w pracach Zespołu do Badań nad Polskim Średniowieczem, ale prowadził również badania samodzielnie. Wynikiem tych ostatnich jest publikacja na temat odkrycia archeologicznego w Pacanowie, powiat Busko, najważniejszego w 1963 r. na terenie Kielecczyny, oraz pierwsza w Polsce praca na temat znaleziska zmagazynowanych kafla piecowych z XIV wieku we wsi Siekluki. Dużą wagę przywiązujemy także do współudziału w badaniach zespołowych, prowadzonych przez inne placówki naukowe. Pozwała to z jednej strony na wszechstronne rozwińnięcie prac w oparciu o różne dyscypliny pomocnicze, a z drugiej strony umożliwia młodej kadrze naszych pomocniczych pracowników nauki zdobycie dużych doświadczeń i pogłębienie swojej wiedzy fachowej. Wynikiem badań zespołowych są publikacje na temat kolegiaty wiślickiej i ruin zamku biskupów krakowskich w Bodzentynie. Pierwsza pozycja jest o tyle ważna, że stanowi sprawozdanie z ostatniej fazy archeologicznych prac badawczych w kolegiacie wiślickiej, a zarazem podsumowanie dotychczasowych wyników całości badań. Coraz aktywniejszy dział przyrodniczy legitymuje się w obecnym tomie dwoma pozycjami, natomiast dział etnograficzny, który między innymi dużo uwagi w swojej pracy poświęca twórcom ludowym z terenu województwa, publikuje pierwszą szerszą charakterystykę życia i działalności malarskiej Józefa Franusiaka, rolnika z powiatu staszowskiego, twórcy akwarel o tematyce zaczerpniętej ze środowiska wiejskiego.

Ciekawą pozycją nie tylko regionalną jest historia przemian urbanistycznych Kielc w pierwszej połowie XIX w., w okresie Królestwa Polskiego, to jest w czasie, w którym stworzone zostały podstawy rozwoju miasta. W II tomie zamieściliśmy monografię miasta Szydłowa, obecnie przedstawiamy kolejną monografię historyczną jednego z najstarszych miast na terenie województwa kieleckiego — Skalbierza.

Realizując program i założenia redakcyjne zamieszczone w pierwszym tomie „Rocznika Muzeum Świętokrzyskiego” publikujemy wyniki ciekawszych prac naukowo-badawczych, jakie prowadzone były na terenie Kielecczyny, przy czym na szczególną uwagę zasługuje tu charakterystyka skarbu brązowego z Witowa nad Wisłą, odkrytego w obrębie osady wczesnożytyckiej w czasie badań archeologicznych w 1963 roku.

W roku 1964 obchodziliśmy setną rocznicę urodzin wielkiego syna ziemi kieleckiej — Stefana Żeromskiego. Czcząc pamięć pisarza, Muzeum Świętokrzyskie otworzyło w Kielcach swój oddział poświęcony latom szkolnym autora Syzyfowych prac. Natomiast „Rocznik” prezentuje rozprawę na temat dziedzictwa kieleckiego w utworach Stefana Żeromskiego. Niestety nie udało się nam w pełni wywiązać z tej części programu, który mówi o artykułach z zakresu teorii muzealnictwa i konserwatorstwa. Zachwianą w tym zakresie równowagę poprawią niewątpliwie następane tomy. Natomiast w obecnym „Roczniku” drukujemy kolejną historię placówki muzealnej; tym razem dotyczy ona drugiego pod względem wielkości ośrodka muzealnego województwa — Muzeum Regionalnego w Radomiu. W tomie IV ukaże się historia znanego na całym świecie Muzeum im. Przypkowskich w Jędrzejowie. Kronika muzealna w sposób zasadniczy różni się od poprzednich, a szczególnie od zamieszczonej w I tomie. Została ona rozszerzona, a praca zarówno Muzeum Świętokrzyskiego, jak też poszczególnych placówek regionalnych — możliwie obszernie opisana. Duży nacisk położony został na wykaz i charakterystykę nowych nabytków Muzeum Świętokrzyskiego.

Począwszy od bieżącej kroniki zamieszczać będziemy streszczenia ważniejszych referatów, jakie wygłaszali nasi pracownicy na ogólnopolskich konferencjach i zjazdach naukowych. Kronika muzealna za rok 1964 stanowi podsumowanie osiągnięć i trudów w naszej pracy, która w dalszym ciągu nie była łatwa z powodu trwającego remontu budynków muzeum. Należy jednak podkreślić, że dzięki zakończeniu pierwszego etapu prac remontowo-budowlanych otrzymaliśmy zmodernizowane pracownie działowe oraz nowe pomieszczenia magazynowe. Pozwala to wyrazić nadzieję, że w momencie oddawania do rąk Czytelników następnego tomu „Rocznika” — sale wystawowe Muzeum Świętokrzyskiego będą już w pełni prezentowały zwiedzającym tradycje i dobra kultury naszego regionu.